

Shokuh Mirzaadegi

شکوه میرزادگی

smirzaadegi@gmail.com

سه‌شنبه ۵ مهر ۱۳۸۴

Sep. 25, 2005 – Denver

Neshaani

Har vaqt dust daari biyaa!
Xaane am dorost konj e setaare i st
ke bar aasmaan ash sad haa maah e tamaam neshaste.
Neshaani am aasaan ast:
Baraabar e rudxaane i
ke har shab
baa sedaa ye baaraan bidaar mi shavad,

نشانی

هر وقت دوست داری بیا!
خانه‌ام درست کنج ستاره‌ای ست
که بر آسمانش صدها ماه تمام نشسته.
نشانی‌ام آسان است:
برابر رودخانه‌ای
که هر شب
با صدای باران بیدار می‌شود،

Va kenaar e bute ye aaftaab-gardaan i
Ke saa'at e obur-o-morur e parande gaan raa mi nevisad.
Hamishe yek i az gol haa aanjaa keshik daarad.

Xeyli zud be saahel e daryaa i mi resi
ke aasmaan i vaarune ast
Baa keshti haa i be sepidi ye abr...

Bar keshti benshin o
az raah haa ye Nuh bogzar.
Moraaqeb baash! Posht e sar at raa negaah na kon!
Aanjaa sar-zamin i siyaah ast
Baa mard aan i ke kalame raa faraamush kardeand
Va zanaan i ke ashk mi forushand.

Posht e sar at raa negaah nakon!
Xiyaal at mi suzad
Va xorshid at tabaah mi shavad.

Moraaqeb baash o faqat
Az sepidaar aan e moj bogzar
Ham-cenaan beraan, taa pellakaan e daryaa
Taa dar i laajvardi
Ke be qolle baaz mi shavad.

Baalaa ro, baalaa tar...
Bar panjere haa ye xaane am parde haa i az meh mi bini
Ke rage haa i az rangin-kamaan bar ann haa st
Va bar dar e xaane shomaare i mi deraxshad
ke be rang e naam e to st.

Dar raa ke mi-goshaai

و کنار بوته‌ی آفتابگردانی
که ساعت عبور و مرور پرندگان را می‌نویسد.
همیشه یکی از گل‌ها آنجا کشیک دارد.
خیلی زود به ساحل دریایی می‌رسی
که آسمانی وارونه است
با کشتی‌هایی به سپیدی ابر....

بر کشتی بنشین و
از راه‌های نوح بگذر.
مراقب باش! پشت سرت را نگاه نکن!
آنجا سرزمینی سیاه است
با مردانی که کلمه را فراموش کرده‌اند
و زنانی که اشک می‌فروشند.

پشت سرت را نگاه نکن!
خیالت می‌سوزد
و خورشیدت تباہ می‌شود.

مراقب باش و فقط
از سپیداران موج بگذر
همچنان بران، تا پلکان دریا
تا دری لاجوردی
که به قله باز می‌شود.

بالا رو، بالاتر...
بر پنجره‌های خانه ام پرده‌هایی از مه می‌بینی
که رگه‌هایی از رنگین کمان بر آنهاست
و بر در خانه شماره‌ای می‌درخشد
که به رنگ نام‌توست.

در را که می‌گشایی
آهوی وحشی آرامی به استقبال می‌آید،

Aahu ye vahshi ye aaraam i be esteqbaal at mi aayad,
Sedaayam ke mi koni
Zang haa be sedaa dar-mi aayand,
va taablo haa ye xaane, hame, aaftaabi mi shavand.

Otaaq i mi bini
Baa divaar haa i az atr e sib
Va saqf i az nasim e sobh
Va aayene i boland-baalaa,
Negaahash ke mi koni
Jahaan zibaa mi shavad.
Anjaa saa'at i divaari
Har saaniye yek baar
Qalb e maraa mi kubad.

Bar sandali ye senobar benshin
Sharaab e raazeqi benush o ...
....montazer am baash!

صدایم که می‌کنی
زنگ‌ها به صدا در می‌آیند،
و تابلوهای خانه، همه، آفتابی می‌شوند.

اتاقی می‌بینی
با دیوارهایی از عطر سیب
و سقفی از نسیم صبح
و آینه‌ای بلند بالا
نگاهش که می‌کنی،
جهان زیبا می‌شود.
آنجا ساعتی دیواری
هر ثانیه یک بار
قلب مرا می‌کوبد.

بر صندلی صنوبر بنشین
شراب رازقی بنوش و...
... منتظرم باش!